

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

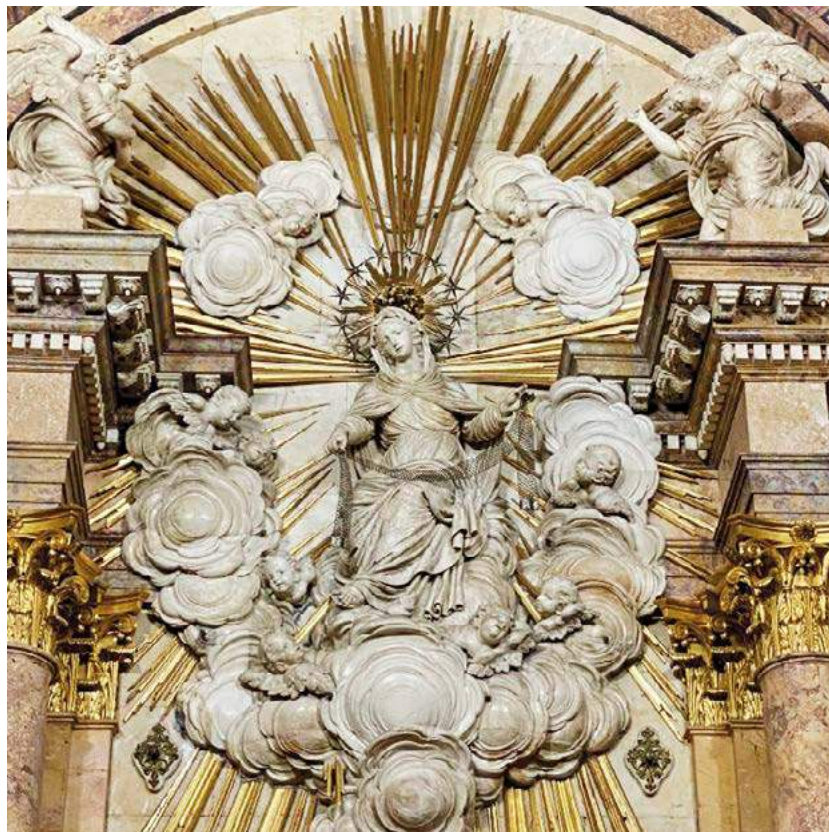
Pregària a la Verge de la Cinta

Quan el passat dissabte 9 de setembre, amb motiu de l'inici del meu ministeri pastoral a la diòcesi de Tortosa, vaig entrar a la Catedral, em vaig agenollar davant el Santíssim i davant la bella talla policromada de marbre que representa la Verge de la Cinta amb unes faccions plenes de dolcesa i de misericòrdia, vestida amb mantell, túnica i vel i envoltada d'una corona d'estrelles, però amb els peus calçats amb unes senzilles sandàlies i fent el lliurament de la Cinta.

Amb la confiança de fill, us comparteixo una pregària a la Verge de la Cinta, que he volgut inspirar en el rostre i en altres detalls de la seva sagrada imatge:

Verge de la Cinta, vulgueu escoltar la pregària que us dirigeix el darrer dels vostres devots, cridat pel Sant Pare a servir com a bisbe els cristians i tota persona de bona voluntat en aquestes terres de vella tradició cristiana entorn del riu Ebre.

Vós, que porteu unes senzilles sandàlies, vulgueu-me acompanyar en tot moment quan recorri els pobles del voltant com ens demana el vostre fill Jesús a l'Evangelí proclamat avui. Que sàpiga fer aquest camí dient sí cada dia, a cada moment, cada passa, sortint, «caminant junts», irradiant arreu l'alegria de l'Evangelí. Per

intercessió vostra, prego especialment per tal que madurin aquelles llavors de vocació que el Senyor sembla abundantament per tal que siguin molts els joves que acceptin la crida al ministeri ordenat.

El vostre nom, bona Mare de la Cinta, és especialment invocat per facilitar el part de les mares i l'acolliment dels fills i les filles que obren

els ulls a la llum d'aquest món. Us demano que el meu servei de bisbe, acompanyat dels preveres i diaques, dels seminaristes, dels membres de la vida consagrada i de tots els fidels laics i laiques de la diòcesi —infants, joves, adults i ancians de cada comunitat cristiana—, faciliti també el naixement a la fe dels nous fills i filles de l'Església per mitjà del baptisme i dels altres sacraments de la iniciació cristiana, de la catequesi i de l'educació catòlica.

Feu, oh Mare nostra, que escoltem sempre aquestes paraules: «Agafa't a la seva Cinta! No tinguis por!». M'agafó, doncs, a la vostra Cinta i poso el meu treball apostòlic al servei del bé comú de tot aquest poble, i en bé de l'Església que peregrina en aquestes terres tortosines, amatent a tota persona de bona voluntat, tractant les autoritats amb respecte pel seu compromís en el treball pel bé de tothom.

Finalment, invocant la vostra intercessió davant de la Santíssima Trinitat, i la dels vostres devots que ja han arribat a la casa del Pare, renovo junt amb tots els diocesans tortosins el nostre compromís cristià d'estimar-vos, com ho feren les moltes generacions que ens han precedit. Amén.

† **Sergí Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Així com nosaltres perdonem

Quantes vegades hem incorporat aquestes paraules a la nostra pregària? No és un afegit optatiu en la recitació del Parenostre. Quan les pronunciem venen darrera d'una petició a Déu, que ens perdoni les nostres culpes. Per tant segellen el pacte que Déu està disposat a fer amb nosaltres. I és veritat, Déu ens perdona. Però, i nosaltres? Perdonem?

Ens han ensenyat que tenim la possibilitat de perdonar a l'altre que ens ha ofès o ens ha fet mal. Però podria molt ben ser que els missatges rebuts pels

nostres educadors fos que no cal perdonar, si et fan un mal tu torna-t'hi, si t'ofenen o fins i tot si et peguen, tu et pots defensar, fins i tot, retornant el cop rebut. Per això Jesús va haver d'intervenir com a bon mestre per tornar a ensenyar-nos la seva nova llei: «estima a Déu sobre totes les coses i als altres com a tu mateix». Un missatge que no tenia cap possibilitat de no ser entès. Però, per si de cas, ho va ratificar: «estima els enemics». I així no tenim escapatòria.

També ens va concretar la quantitat de perdó que hem de repartir: setanta

vegades set, és a dir, amb el significat bíblic del número set, ens està dient que sempre. I també ens explica com ho hem de fer per perdonar: «si et peguen en una galta posa també l'altra». I així podem arribar a la conclusió que aquest perdó que Jesús ens proposa no és per a nosaltres. Per això podem afirmar que l'aplicació del missatge cristià sempre ha fallat pel mateix costat, no hem perdonat com el Senyor vol.

I és que perdonar no és humà, i fins potser no és just, humanament. La societat està vertebrada en la llei del càs-

tig per aquell que ha fet un mal. Perdonar és un acte diví. I per perdonar de veritat cal posar-hi Déu pel mig. Ha de ser Ell que mogui el nostre cor al perdó. Per això el gran exemple de perdó el trobem en Jesús perdonant des de la creu o tants i tants germans cristians màrtirs que van morir perdonant els qui els mataven.

Ara, permeteu-me un consell per aconseguir el que Jesús ens exigeix: si no sabem o no podem estimar l'enemic us proposo que no tinguem cap enemic. Així no l'hauré de perdonar.

Mn. Valentí Alonso i Roig

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Plegaria a la Virgen de la Cinta

Quando el pasado sábado 9 de septiembre, con motivo del inicio de mi ministerio pastoral en la diócesis de Tortosa, entré en la Catedral, me arrodillé ante el Santísimo y ante la bella talla policromada de mármol que representa a la Virgen de la Cinta con unas facciones llenas de dulzura y de misericordia, vestida con manto, túnica y velo y rodeada de una corona de estrellas, pero con los pies calzados con unas sencillas sandalias y haciendo la entrega de la Cinta.

Con confianza de hijo, os comparto una oración a la Virgen de la Cinta, que he querido inspirar en el rostro y en otros detalles de su sagrada imagen:

Virgen de la Cinta, quered escuchar la plegaria que os dirige el último de vuestros devotos, llamado por el Santo Padre a servir como obispo a los cristianos y a toda persona de buena voluntad en estas tierras de vieja tradición cristiana entorno al río Ebro.

Vos, que lleváis unas sencillas sandalias, queredme acompañar en todo momento cuando recorra los pueblos de los alrededores como nos pide vuestro hijo Jesús en el Evangelio proclamado hoy. Que sepa hacer este camino diciendo sí cada día, en cada momento, a cada paso, saliendo, «andando juntos», irradiando por todas partes la alegría del Evangelio. Por intercesión vuestra, ruego especialmente para que maduren aquellas semillas de vocación que el Señor siembra abundantemente para que sean muchos los jóvenes que acepten el llamamiento al ministerio ordenado.

Vuestro nombre, buena Madre de la Cinta, es especialmente invocado para facilitar el parto de las madres y la acogida de los hijos y las hijas que abren los ojos a la luz de este mundo. Os pido que mi servicio de obispo, acompañado de los presbíteros y diáconos, de los seminaristas, de los miembros de la vida consagrada y de todos los fieles laicos y laicas de la diócesis —niños, jóvenes, adultos y ancianos de cada comunidad cristiana—, facilite también el nacimiento a la fe de los nuevos hijos e hijas de la Iglesia por medio del bautismo y de los otros sacramentos de la iniciación cristiana, de la catequesis y de la educación católica.

Haced, oh Madre nuestra, que escuchemos siempre estas palabras: «¡Cógete a su Cinta! ¡No tengas miedo!». Me cojo, pues, a vuestra Cinta y pongo mi trabajo apostólico al servicio del bien común de todo este pueblo, y en bien de la Iglesia que peregrina en estas tierras tortosinas, atento con toda persona de buena voluntad, tratando a las autoridades con respeto por su compromiso en el trabajo por el bien de todo el mundo.

Finalmente, invocando vuestra intercesión ante la Santísima Trinidad, y la de vuestros devotos que ya han llegado a la casa del Padre, renuevo junto con todos los diocesanos tortosinos nuestro compromiso cristiano de amaros, como lo hicieron las muchas generaciones que nos han precedido.

Amén.

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Inici del ministeri pastoral del

Diessabte 9 setembre, sisè aniversari de la seva Ordenació episcopal, Mons. Sergi Gordo Rodríguez iniciava el seu ministeri pastoral a la Diòcesi de Tortosa.

La celebració eucarística amb la infraestructura corresponent havia estat curosament preparada per un molt bon equip des de la Cúria diocesana.

A les 9.30 h arribava al Palau episcopal el Bisbe electe amb l'Administrador diocesà; després ho feien el Sr. Nunci, el cardenal Omella, els arquebisbes de València, Tarragona i Madrid, així com dinou bisbes, a més dels abats de Montserrat i Poblet.

Al despatx episcopal i en presència del Card. Omella, del Sr. Nunci, dels arquebisbes Joan i Enrique, i de l'Administrador diocesà, va emetre el bisbe Sergi la Professió de Fe i el Jurament de Fidelitat.

La comitiva presidencial anà cap a la Catedral acompanyats per una colla de grallers.

En arribar, el Capítol Catedral oferí al Nunci, Mons. Bernardito Auza, el *lignum crucis* i l'aigua beneïda. Després d'una breu pregària davant el Santíssim a la Capella de la Cinta, es van revestir amb els ornaments litúrgics a la sagristia.

A les 11 h començà la Processó d'entrada precedits per la Creu alçada, amb escolans, seminaristes, preveres de Barcelona i Tortosa, bisbes, arquebisbes, cardenal i el Sr. Nunci acompanyant el bisbe Sergi.

L'animació musical de l'Eucaristia anà a càrrec de diversos cors tortosins coordinats pels respectius directors. El cant d'entrada va ser la *Marxa de l'Església* amb el seu lema «Fent grup entorn dels nostres pastors».

Després de la salutació litúrgica inicial del Sr. Nunci Mons. Bernardito Auza, celebrant principal, amb

tothom assegut, l'Administrador diocesà en Seu Vacant s'adreçà al bisbe Sergi presentant la història passada més gloriosa, el present més recent i els reptes de futur del nostre bisbat.

L'Arquebisbe Metropolità de Tarragona, Joan Planelles, donà la benvinguda al nou Bisbe de Tortosa i, finalment, el Sr. Nunci de Sa Santedat —en nom del papa Francesc— l'animà en la seva nova missió.

Acabades aquestes al·locucions, el Sr. Nunci Bernardito Auza manà «que siguin presentades al Col·legi de Consultors les Lletres Apostòliques i que siguin llegides als fidels». El diaca permanent, Mn. J. Borràs, les presentà al Col·legi de Consultors i la vice-cancellera, Sra. Alba Vilaplana, les va llegir.

Després el celebrant principal cedí la càtedra al bisbe Sergi i aquest en prengué possessió: un fort i càlid aplaudiment segellà el gest litúrgic. En aquest moment, assegut ja a la seva càtedra, el bisbe Sergi va rebre la «promesa de respecte, fidelitat i obediència de tot el poble de Déu» representat per l'Administrador diocesà i Degà-president del Capítol Catedral, el Col·legi de Consultors i Canonges, així com religioses de les diverses congregacions i alguns seglars.

Dos membres del Consell Pastoral Diocesà van proclamar les lectures: una catequista de Gandesa, la 1a lectura del profeta Ezequiel; i un membre dels Equips Matrimonials de la Mare de Déu de Vinaròs, la 2a lectura de la carta als Filipencs. Un Diaca permanent de Barcelona proclamà l'Evangelí de sant Marc.

Mons. Sergi començà la seva primera homília com a Bisbe de Tortosa evocant la missió actual de l'Església en fidelitat al papa Francesc: «Cridats a sortir, caminant junts, per irradiar arreu l'alegria de l'Evangelí». En clau sinodal digué: «Aquí em teniu, estimats

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

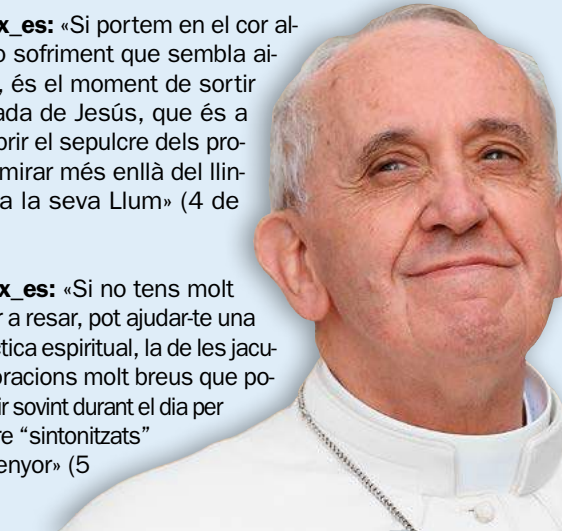

@Pontifex_es: «La llibertat de premsa és un indicador important de l'estat de salut d'un país. De fet, les dictadures s'afanyen a restringir-la o suprimir-la. Necessitem periodistes lliures que ens ajudin a no oblidar moltes situacions de sofriment» (3 de maig).

@Pontifex_es: «Crist ressuscitat és el nostre futur. Ell és l'Alfa i l'Omega, el principi i la fi, el fonament i la meta última de la història de la humanitat. La nostra vida, encara que marcada per la fragilitat, està posada fermament a les seves mans» (3 de maig).

@Pontifex_es: «Si portem en el cor algun pes o sofriment que sembla aixafar-nos, és el moment de sortir a la trobada de Jesús, que és a prop, d'obrir el sepulcre dels problemes i mirar més enllà del llindar, cap a la seva Llum» (4 de maig).

@Pontifex_es: «Si no tens molt temps per a resar, pot ajudar-te una sàvia pràctica espiritual, la de les jaculatòries, oracions molt breus que podem repetir sovint durant el dia per a romandre "sintonitzats" amb el Senyor» (5 de maig).

bisbe Sergi Gordo Rodríguez

diocesans, amb molta il·lusió de venir a compartir la meua vida amb vosaltres.»

Evocant la bona petjada dels sants i beats tortosins, a imitació de Crist, ens convocà per «sortir a oferir a tothom la vida de Jesucrist, en una Església accidentada per haver de sortir al carrer, proposant sense imposar, lliures de coses secundàries que impedeixen la missió, amb autenticitat».

Atenent al seu lema episcopal ens recordà que som tots «cridades a servir el Senyor amb alegria: una alegria que ningú mai no us podrà prendre» (Jn 16, 22).

La darrera part de l'homilia la va centrar en referències a la Mare de Déu de la Cinta per acabar entonant ell mateix l'estrofa inicial de l'himne, que tota l'assemblea va continuar amb entusiasme.

Les pregàries dels fidels van ser llegides per delegats diocesans (d'Apostolat Laical i de Pastoral Penitenciària), religioses (Teresianes i de la Consolació), catequistes de diverses parròquies, i membres de Càritas diocesana.

Les ofrenes per a la celebració van ser presentades per una catequista de La Cava i pel jove matrimoni presidents del Comitè Sinodal Diocesà.

Un bon grup de canonges i preveres van distribuir la Comunió guiats per joves participants a la JMJ amb el papa Francesc a Lisboa.

Després de la benedicció final, el Canonge Prior de la Reial Arxiconfrària i de la Cort d'Honor apropà al bisbe Sergi la relíquia de la Cinta per a venerar-la.

També hi eren presents a la celebració, en lloc destacat, el Sr. Daniel Verge, pastor evangèlic, i senyora; el capellà ortodox Andrej Manduriak; i el bisbe per Espanya i Portugal de l'Església ortodoxa romana.

En les seves paraules finals d'agraïment, el bisbe Sergi tingué un càlid record pels qui no havien

pogut assistir a la celebració, i la seguien per la TV o la ràdio.

El bisbe Sergi òbviament tingué una salutació particularment càlida per la seva ampla família.

A les autoritats civils: l'Honorable Conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya; al Director General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; al Subdelegat del Govern d'Espanya a Tarragona; al Delegat del Govern de la Generalitat, i representants de la Diputació de Castelló, digué: «Desitjo que trobeu en mi un col·laborador en la promoció del bé comú de les persones que viuen en aquesta bonica terra, particularment dels més desafavorits i desvalguts».

Cal destacar la presència de la majoria d'alcaldeses i alcaldes dels pobles de tota la diòcesi, tant de la província de Tarragona com de la de Castelló.

Acabada la celebració amb el cant del *Virelai*, el Bisbe es quedà al peu de les escales del presbiteri per saludar (amb foto inclosa) els gairebé mil fidels assistents a l'acte.

En definitiva, una celebració ben reeixida, tant per la dimensió eclesiològica com per la seva bellesa, que va omplir el cor dels participants amb l'alegria de l'Evangelí.

II-Im. José Luis Arín Roig
Degà del Capítol Catedral

DIA DEL DOMUND

Domund 2023: «Cors ardents, peus en camí»

El temps ens torna a portar a un nou curs, un pas més en el nostre caminar de cristians, i, amb el nou curs, sempre ens trobem el Domund i l'octubre, el mes missioner per excel·lència. Enguany reflexionarem al voltant del lema «**Cors ardents,**

peus en camí» tot seguint l'evangelí dels deixebles d'Emmaús (Lc 24,13-35): «No és veritat que el nostre cor cremava dins nostre...? Llavors mateix es van alçar de la taula i se'n tornaren a Jerusalem.»

En els deixebles d'Emmaús veiem com la trobada amb el ressuscitat il·lumina la seua vida i els remou el cor. Això és el que van experimentar els missioners i missioneres, els va fer posar en camí cap als germans més pobres i necessitats per comunicar i fer més viva la presència de l'amor del Senyor enmig d'ells. Eixa crida també ens la fa Jesús a tots nosaltres, potser no a marxar lluny, però sí a ser llevat entre la nostra gent. És la crida que ens està fent el Domund 2023.

Convé que mirem el cartell que ens presenten les Obres Missionals Pontificies, imaginem-nos que a la part en blanc de la dreta tenim a Jesús, encara que no el podem veure inflama els nostres cors per posar-nos en camí cap a l'acollida, cap a l'abraçada fraterna envers tots els necessitats de la terra. És la crida que ens fa el Domund 2023.

Aprofitem el mes d'octubre, el mes missioner per excel·lència, per reflexionar al voltant del missatge que ens ha adreçat el papa Francesc per a la Jornada Mundial de les Missions 2023: «Cors fervents, peus en camí» (cf. Lc 24,13-35).

Delegació diocesana de Missions

AGENDA

Dimecres 4, Tortosa, Monestir de Santa Clara, a les 19 h, Missa, festa de Sant Francesc.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ex 23,20-23a / SI 90 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. Lleida: Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dimarts [Za 8,20-23 / SI 86 / Lc 9,51-56]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dimecres [Ne 2,1-8 / SI 136 / Lc 9,57-62]. Sant Francesc d'Assís (1182-

1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. □ Dijous [Dt 8,7-18 / SI: 1Cr 29 / 2C 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'Acció de Gràcies i de Petició; sant Froilán, bisbe de Lleó; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Divendres [Ba 1,15-22 / SI 78 / Lc 10,13-16]. Sant Bru (Colònia, 1035-Squillace, 1101), prevere retirat al desert de Chartreuse, fundador dels Car-

toixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. □ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / SI 68 / Lc 10,17-24]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.

8. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / SI 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent; santa Maria Faustina Kowalska,vg.

Diurnenge XXVI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu»

Tots coneixem persones (o potser ho som també nosaltres) que tenen o tenim paraules molt agradables, com si estiguéssim sempre a punt de fer allò que ens manen o ens demanen però després ens quedem en les paraules. Paraules que podem enganyar perquè evidentment el que compta són els fets. Tant de bo hi hagués sintonia entre fets i paraules però en tot cas, el que compta són els fets. És l'exemple que posa Jesús amb *dos fills*; el primer li diu al pare que *no vol anar a treballar a la vinya, però després se'n penedí i hi anà*. El segon fill és el de les bones paraules: Sí, pare, *hi vaig de seguida, però no hi anà*. Evidentment tots veiem que el qui realment ha fet la voluntat del pare és el que ha anat finalment a treballar a la vinya. Jesús posa aquest exemple i ho aplica a un cas molt punyent: *Publicans i dones de mala vida*, és a dir, cobradors d'impostos al servei dels romans i prostitutes, considerats pecadors, *us passen al davant cap al Regne de Déu*: com pot ser això? Jesús en dona la resposta: *Ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí però vosaltres no l'heu cregut*: aquests vosaltres són *els grans sacerdots i notables del poble*, és a dir, els representants oficials de la fe d'Israel i del temple! Ells no entren al Regne del cel; en canvi, els pecadors públics sí! Quin escàndol! Però la raó és clara: els pecadors s'han convertit però ells no. És el que diu Ezequiel: *Si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi viurà i se salvarà de la mort*. És el que van fer les prostitutes i els cobradors d'impostos. Sant Pau ens exhorta a la *unitat i a la humilitat* seguint l'exemple de *Crist que s'abaixà fins a la mort i una mort de creu*. Per això Déu ha fet que *tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor a glòria de Déu Pare*. Jesús és l'únic Senyor: ens hem de convertir; no valen les paraules sinó els fets. Ell va mostrar el seu amor i la seva humilitat amb fets arribant fins a la mort.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meua, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanagloria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, ves a treballar a la vinya, avui." Ell respongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.» Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿Es injusto mi proceder? ¿No es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordados con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña". Él le contestó: "No quiero". Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, Señor". Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?» Contestaron: «El primero.»

Jesús le dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis.»